

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการทดลองสรุปได้ว่า

ระบบการเสียง

ไก่ที่เลี้ยงในระบบการเลี้ยงแบบขังในโรงเรือนและระบบการเลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ช่วง 4 – 16 สัปดาห์ พบร่วมค่าเฉลี่ยของอาหารที่กิน 6,492.67 และ 6,103.25 กรัม น้ำหนักตัวเพิ่ม 1,235.68 และ 1,237.77 กรัม และอัตราเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัว 5.30 และ 5.00 ตามลำดับ ต้นทุนค่าอาหารต่อน้ำหนักเพิ่ม 1 กิโลกรัม ของไก่ในระบบการเลี้ยงแบบขังในโรงเรือน 43.09 บาท และการเลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ 40.43 บาท

ระบบการเลี้ยงไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์ซากอ่อนเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์น้ำหนักมีชีวิต (82.91 และ 84.85) ซากเย็น(82.49และ 83.81) เนื้อแดงหน้าอก(12.76และ 11.95) เนื้อขาวรวมกระดูก(27.39 และ 28.45) เนื้อสะโพก(15.58และ 15.74) เนื้อน่อง(11.18และ 11.52) และปีก (9.91และ 9.80) แตกต่างกัน ยกเว้นเปอร์เซ็นต์ไขมันซองท้อง ไก่ที่เลี้ยงแบบขังในโรงเรือนมีเปอร์เซ็นต์ไขมันซองท้อง สูงกว่าไก่ที่เลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ โดยมีค่า 0.10 และ 0.03 ตามลำดับ

เพศ

ไก่เพศผู้มีปริมาณอาหารที่กิน 7,117.87 กรัม เพศเมีย 5,421.21 กรัม น้ำหนักตัวเพิ่ม 1,431.17 และ 1,024.52 กรัม และอัตราเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัว 5.03 และ 5.30 ตามลำดับ ต้นทุนค่าอาหารต่อน้ำหนักเพิ่ม 1 กิโลกรัม ไก่เพศผู้เท่ากับ 40.78 และ เพศเมีย 43.39 บาท

ไก่เพศผู้และเพศเมียเมื่อเปอร์เซ็นต์ซากอ่อน ซากเย็น และปีกไม่แตกต่างกัน คือ 84.03 กับ 83.76, 83.56 กับ 82.82 และ 9.94 กับ 9.79 ตามลำดับ ไก่เพศผู้ มีปริมาณเปอร์เซ็นต์เนื้อขาวรวมกระดูก เนื้อสะโพก เนื้อน่อง และไขมันซองท้องเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์น้ำหนักมีชีวิต สูงกว่าไก่เพศเมีย มีโดยมีค่า 29.92 กับ 26.32 , 16.74 กับ 14.80 , 12.01 กับ 10.82 และ 0.15 กับ 0.00 ตามลำดับ เพศเมีย มี เมอร์เซ็นต์เนื้อหน้าอกสูงกว่าเพศผู้ โดยมีค่า 12.36 และ 11.84 ตามลำดับ

ระบบการเลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่น่าจะเป็นทางเลือกที่น่าจะเหมาะสมในการเลี้ยงไก่ พื้นเมืองเนื่องจากมีต้นทุนค่าอาหารต่อน้ำหนักเพิ่ม 1 กิโลกรัม ต่ำกว่าไก่ที่เลี้ยงแบบขังในโรงเรือน แต่มีสมรรถนะการเจริญเติบโตและเปอร์เซ็นต์ซากและชิ้นส่วนของซากต่างๆ ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ໄກที่เดี่ยงในระบบการเลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่มีด้านทุนค่าอาหารค่าก่อสร้างระบบการเลี้ยงแบบขังในโรงเรือน ระบบการเลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ในการทดลองครั้งนี้มีพื้นที่สำหรับให้ໄกอาหารที่มีตามธรรมชาติเท่ากับ 3.8×3.25 เมตร และบริเวณพื้นที่ทำการทดลองมีอาหารธรรมชาติน้อย ถ้าหากมีการเพิ่มพื้นที่ให้ໄกสามารถหาอาหารธรรมชาติได้มากขึ้น น่าจะทำให้ดันทุนค่าอาหารของໄกที่เดี่ยงในระบบการเลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ลดลงได้อีก แต่อาจทำให้ดันทุนในการจัดการเพิ่มขึ้นเนื่องจากต้องดูแลอย่างเคร่งครัดที่ใช้ในการกันเพื่อป้องกันการสัมผัสถูกนกหรือการบินซึ่งความมีการทดลองเพื่อหาพื้นที่ที่เหมาะสมในการเลี้ยงໄกพื้นเมืองในระบบการเลี้ยงแบบปล่อยโดยจำกัดพื้นที่ในการทดลองครั้งต่อไป